

Podcast dag 0 – ergens in aanloop naar 17 februari

De weg van liefde

Welkom bij *40 dagen hier & nu*! Fijn dat je je hebt aangemeld voor deze podcast. De veertigdagentijd is een periode om bewust stil te staan bij de weg van liefde die Jezus voor ons is gegaan. Een weg die Hem Zijn leven kostte. Op de weg die Hij ons voorging mogen wij Hem volgen. Maar hoe doe je dat in jouw leven hier en nu? In onze serie *40 dagen hier & nu* delen we 8 levenslessen van Jezus met je, om je hierbij te helpen!

Vanaf woensdag 17 februari publiceert *40 dagen hier & nu* dagelijks een podcast. Je kunt de podcast dit jaar op verschillende manieren ontvangen. Daarbij is er geen verschil in de inhoud, alleen het medium is anders.

Je kunt dit jaar voor het eerst een app gebruiken. Deze app helpt jou nog beter om de inspiratie die jij tijdens de veertigdagentijd ontvangt, in te zetten en het volgen van Jezus in jouw leven praktisch vorm te geven. Via de app ontvang je daarvoor elke dag extra tips. Volg je de serie samen met anderen? Dan kun je in de app ook gemakkelijk in kleine groepjes met elkaar doorpraten. Zo kun je de veertigdagentijd toch samen beleven!

Of misschien doe je wel mee vanuit je gemeente en gebruiken jullie een kerkapp zoals Chrch App. Gebruik je liever geen app, maar wil je wel meedoen? Luister dan dagelijks naar de podcast via Spotify of je favoriete podcast-app of schrijf je in voor de dagelijkse mail met een link naar een pagina waar je de bijdrage van die dag kunt lezen of beluisteren.

Hoe je ook meedoet, samen met jou staan we deze veertigdagentijd graag stil bij de weg van liefde die Jezus voor ons is gegaan. We hopen dat deze serie eraan bijdraagt dat je bewust toe kunt leven naar Goede Vrijdag en Pasen. We wensen je een gezegende veertigdagentijd toe!

Podcast dag 1 – 17 februari

Wanneer ben jij voor het laatst stilgezet?!

Het is de eerste dag van de vastentijd. Je luistert naar een bijdrage van Derk Jan Poel van het Diaconaal Steunpunt. Vandaag is het Aswoensdag. Een moment van stilvallen.

Wat leuk dat je luistert naar deze podcast. Fijn dat je met ons mee doet en bewust bezig wilt zijn met de veertigdagentijd. De komende tijd staan we stil bij de weg van liefde die Jezus voor jou en mij is gegaan.

Vandaag is het Aswoensdag en daarmee begint de veertigdagentijd. Aswoensdag volgt direct op carnaval. Normaal gesproken een feest vol zorgeloos en uitbundig eten, drinken en verkleeden. Misschien doe je er meestal aan mee en mis je het dit jaar. Of haal je meewarig je schouders erbij op als je de beelden ziet op TV. Hoe dan ook, Aswoensdag zet een compleet andere toon. Een toon van boete en spijt over je fouten. De onbezorgdheid van het feesten gaat over in een beweging naar binnen en een besef van je tekortkomingen en kleinheid. In de Bijbel zie je dat mensen die rouw en boete doen als uiterlijk teken als op zichzelf smeren. Daarom is er in sommige kerken het gebruik, bij aanvang van de vasten- of veertigdagentijd, op het voorhoofd van gemeenteleden een askruisje te vegen. Een symbool dat je er aan wil herinneren dat we als mensen in feite niet meer zijn dan stof.

Of je nu wel of geen askruisje haalt, de toon aan het begin van de veertigdagentijd blijft dezelfde. We worden bepaald bij de diepe kloof tussen ons en God als gevolg van onze zonde. We staan stil bij de weg van liefde die Jezus ging om die kloof te overbruggen. Johannes de apostel schrijft over Jezus dat 'Zijn liefde tot het uiterste zou gaan'. Na de voetwassing leidde de weg van liefde Jezus naar Golgota. Daar hing Hij aan het kruis en liet God Hem aan zijn lot over. Zodat wij door Hem nooit meer aan ons lot worden overgelaten.

Dit jaar worden we door allerlei maatregelen soms heel letterlijk stil gezet. Alsof de weg stilvalt. De beweging van Aswoensdag is er ook een van stilvallen, van binnen stil worden. Stilstaan bij de weg van Liefde die Jezus is gegaan. Daar opnieuw door geraakt worden. En dan vanuit ons huis die weg ook oefenen. We wensen je toe dat deze veertigdagentijd je helpt om in jouw hier en nu die weg van liefde te gaan.

Wordt vandaag eens een moment echt stil. Bedenk eens wat je verwachting is van de komende tijd. Wat zou je willen? Waar verlang je naar? Spreek dat uit naar God.

Podcast dag 2 – 18 februari

Op wie lijkt jij het meest?

Welkom bij dag 2 van de veertigdagentijd. Je luistert naar een bijdrage van Derk Jan Poel, diaconaal consulent voor het Diaconaal Steunpunt. Op wie lijkt jij eigenlijk?

‘Ik heb dezelfde ogen en ik krijg jouw trekken om mijn mond. Papa, ik lijkt steeds meer op jou’, zingt Stef Bos. Op wie lijkt jij het meest? Op je vader? Op je moeder? Wie z’n ogen heb je? Misschien heb je wel je vaders humor. Ik heb bijvoorbeeld het hart op mijn tong, net als mijn moeder. Eerst zeggen en dan denken. Misschien lijkt je ook wel op je broer of zus? Van mijn vrouw zeggen ze vaak dat ze als twee druppels water lijkt op haar jongere zus.

In hoeverre lijkt je op Jezus? En dan bedoel ik niet je neus of je oren. Maar je karakter. Wat herken je van Hem in jou? Of vind je dat een rare vraag? Jezus is immers uniek? Dat klopt, maar daarmee is niet alles gezegd. Het is echt Gods plan dat wij op Jezus gaan lijken. Paulus zegt in Romeinen dat het altijd al Gods doel is dat we het evenbeeld van Jezus worden. En verderop in het NT lees je dat we meer en meer door de Heilige Geest naar dat beeld zullen veranderen. Die verandering gaat geleidelijk en is pas helemaal klaar als Jezus terugkomt. Maar het doel is helder.

Op Jezus lijken betekent dat je de dingen doet die Hij deed. Dat zijn verlangen jouw verlangens worden. Dat zijn weg jouw weg wordt. Dat je in zijn voetsporen treedt en in jouw hier en nu de weg van liefde gaat.

Op Jezus gaan lijken is allereerst iets wat God doet. In zijn oneindige goedheid vernieuwt Hij je leven door zijn Geest. Het is niet de bedoeling dat we daarbij achterover leunen en het maar over ons heen laten komen. De Geest schakelt je in!

Hoe ga je meer op Jezus lijken? Door steeds weer naar Hem te kijken en zijn voorbeeld te volgen. In deze veertigdagentijd bespreken we een aantal manieren die je daarbij kunnen helpen. Concrete mogelijkheden die je helpen Hem te gehoorzamen en Hem te volgen op de weg van liefde. Zodat de mensen om je heen iets van Jezus in jou zien.

***Hoe kun jij vandaag iets van Jezus laten zien aan de mensen met wie je in contact komt?
Vraag God of Hij je gevoelig wil maken voor mogelijkheden.***

Podcast dag 3 – 19 februari

Hoe zorg jij er voor dat de klad er niet inkomt?

Hoe zorg je er voor dat de klad er niet inkomt? Daarover gaat het op dag 3 van de veertigdagentijd. Je luistert naar een bijdrage van Derk Jan Poel.

Wist je dat we gemiddeld anderhalve kilo zwaarder zijn geworden in de afgelopen maanden? Coronakilo's noemen we dat. We snoepen meer en bewegen minder. Uit onderzoek blijkt dat veel Nederlanders minder zijn gaan sporten in deze coronatijd. De belangrijkste reden daarvoor is dat sportclubs dicht zijn. Naast de gezelligheid van het samen sporten, wordt ook het niet **samen** kunnen trainen en het vaste **ritme** dat een sportclub biedt door veel mensen gemist. We moeten op zoek naar een nieuw ritme en manieren die ons helpen om in beweging te komen.

Dat is wat een app als *Ommetje* succesvol maakt. Deze app stimuleert je om in beweging te komen. Je kunt een eigen wandelcompetitie starten met je vrienden, familie of collega's. Het idee is dat je elkaar zo motiveert om dagelijks een ommetje te maken. De meesten van ons hebben baat bij dit soort vormen van ondersteuning. Een vast ritme - je dagelijkse ommetje, met een stukje motivatie van buiten: je doet het niet alleen, maar samen met anderen. Een vast ritme en het samen optrekken helpen om in beweging te komen.

Niet alleen de sportclubs zijn gesloten. Ook kerkgebouwen zijn zondags dicht voor de gemeente. Kringen en bijbelstudieclubs kunnen al geruime tijd niet meer samenkomen. Daarmee zijn vaste **patronen** en **verbanden** weggevallen. Heb jij de energie en het doorzettingsvermogen om zelf te blijven werken aan je relatie met Jezus?
Hoe zorg je er voor dat de klad er niet inkomt?

Een zeker ritme en bepaalde bewuste gewoonten kunnen je daarbij helpen. Eeuwenlang vormden kloostergemeenschappen hun leven rond ritmes en disciplines om Jezus te volgen. Het zijn deze levenslessen die, wanneer ze onderdeel worden van je leven, je karakter vormen en je laten groeien in de weg van de liefde. In deze veertigdagentijd gaan we aan de slag met 8 levenslessen. Vanuit het verlangen dat ze ons helpen om meer op Jezus te gaan lijken. Doe je met ons mee?

Hoe zorg jij er voor dat de klad er niet inkomt als het gaat om het verdiepen van je relatie met Jezus?

Podcast dag 4 – 20 februari

Hoe ga jij hinkelend achter Jezus aan?

Hinkelend op de weg achter Jezus aan. Daarover gaat het op dag 4 van de veertigdagentijd. Vandaag met een bijdrage van Derk Jan Poel.

Hinkelen. Wie heeft het vroeger niet gedaan? Je tekent met krijt een hinkelbaan op de straat met een aantal vakjes met nummers, bijvoorbeeld van 1 t/m 8. Eerst moet je een steentje in vak 1 gooien en dan in alle vakken hinkelen, behalve in het vak met het steentje. Daar moet je overheen springen. Bij 8 aangekomen hinkel je weer terug naar nummer 3, 2 en spring je weer over de 1 heen. Lukt dit zonder fouten en vallen, dan ga je door naar vakje 2 en zo komen alle vakjes een keer aan de beurt.

Je zou deze 40 dagen kunnen vergelijken met een hinkelbaan van 8 vakjes. Elk vakje staat voor een levensles. En samen vormen de acht levenslessen onze hinkelbaan voor de komende weken. Elke week gooien we een steentje op één van de vakjes en in die week pakken we de bijbehorende levensles verder uit. En net als bij hinkelen is het de bedoeling dat je ook in beweging komt.

De inhoud van deze podcast is bedoeld om in praktijk te brengen en niet alleen om naar te luisteren (of te lezen). Want we zijn we geroepen om Jezus te volgen. Nu klinkt geroepen zijn misschien nog wat vrijblijvend. Maar als je moeder je aan tafel roept voor het eten, word je geacht om te komen. Iemand roepen betekent dat er een bepaalde verwachting duidelijk wordt gemaakt: de persoon die roept wil graag dat je doet wat er van je gevraagd wordt. Dat zie je ook in de Bijbel als het om roeping gaat. Daar zie je steeds hetzelfde patroon: wat gevraagd wordt, wordt niet vrijblijvend gevraagd. Als God ons roept, wil Hij dat die roeping in ons leven werkelijkheid wordt. En we zijn geroepen tot de navolging van Jezus.

Hoe dat in praktijk brengen er uitziet? Dat kan voor iedereen anders zijn.

Misschien zijn bepaalde levenslessen al een deel van je leven. Omdat ze goed bij je passen. Dan zou het een uitdaging kunnen zijn om aan de slag te gaan met die aspecten die je van nature minder goed liggen.

Misschien ontdek je dat je op bepaalde aspecten meer nadruk wil leggen.

Misschien wil je wel kleine stapjes zetten bij elke levensles.

Of pak je er één of twee wat grondiger aan.

Het is jouw weg en jij mag met vallen en opstaan leren om Jezus te volgen.

Ons advies is in elk geval; begin gewoon. Probeer de komende tijd of je nieuwe ritmes in je leven met God kunt inbouwen. En kijk hoe je daarin samen met anderen kunt optrekken. Deel je ervaringen met anderen en bemoedig en stimuleer elkaar, al hinkelend op de weg achter Jezus aan.

Bedenk voor jezelf eens hoe jij concreet en bewust bezig bent met het navolgen van Jezus in jouw dagelijkse leven.

Podcast dag 5 – 22 februari

Mag ik dan...

Het is dag 5 van de 40-dagentijd. Je gaat luisteren naar een tekst van Peter Wierenga met als titel Mag ik dan...

Tijdens de Passion van 2015 wordt een ondertussen beroemde tekst gezongen door de zanger die Petrus uitbeeldt.

Hij zingt:

Als er een regel komt / Waar ik niet aan voldoen kan
Mag ik dan bij jou?
En als ik iets moet zijn / Wat ik nooit geweest ben
Mag ik dan bij jou?
Mag ik dan bij jou schuilen / Als het nergens anders kan?
En als ik moet huilen / Droog jij m'n tranen dan?

Claudia de Breij verwoordt in dit lied dat diepe menselijke verlangen naar geliefd en geborgen zijn. Diep in ons is dat verlangen aanwezig naar vriendschap, geborgenheid en gezien worden. In De Passion kreeg die tekst een aanvullende, tweede betekenis: zo willen mensen thuis zijn bij God. De behoefte om bij Hem te schuilen, getroost te worden door Hem. Je kunt ook zeggen: zo willen wij ons gezegend weten door God. God die zegt: Ik zal er zijn, je ligt Mij na aan het hart, schuil bij Mij.

Als we het vandaag over zegenen hebben, dan gaat het over die zegen en dit tot zegen zijn voor anderen. Een zegen die vertrouwen schept: Ik ben er, alle dagen van je leven.

Het is ook de eerste levensles die we deze week van 40 dagen hier & nu onder je aandacht brengen. Gezegend worden, gezegend zijn door God en – levend vanuit die basis – voor andere mensen een zegen kunnen zijn.

Zegenen is je wortelen in God, in de wetenschap dat Hij steeds weer Zijn gezicht naar je toekeert en je steeds behoedt. Zegenen betekent dan ook dat jij anderen aandacht en liefde geeft. Niet als iets heel speciaals en wonderlijks, maar als iets vanzelfsprekend menselijks. Betrokkenheid, oplettendheid en koestering gevend. Door jouw leven heen krijgt God gestalte voor anderen.

Want als mensen bang zijn, mogen ze bij jou?

En als de avond valt / En het is zo donker

Mogen ze bij jou?

Mag iemand bij jou schuilen / Als het nergens anders kan?

En als mensen huilen / Droog jij hun tranen dan?

Podcast dag 6 – 23 februari

Een dienblad

Op dag 6 van de vastentijd luisteren we naar een bijdrage van Peter Wierenga. De titel ervan is Dienblad.

Stel je dit eens voor. Een groot metalen dienblad en daarop 12 lege wijnglazen, schoon en in een sprankelend glans klaargezet in een kerk. En op de tafel ernaast acht flessen dure rode wijn. In de zaal zitten 80 mensen. En nee, dit is geen avondmaalsviering, maar ze luisteren naar een preek over zegenen, met als tekst Romeinen 12, waar Paulus schrijft dat wij ons hele en *dagelijkse* leven aan God moeten geven als een offer. Net zoals Christus zijn hele leven en dood voor ons als offer gaf.

Daarna schenkt de voorganger die prachtige wijn in alle glazen. Tot vlak onder de rand. En daarbij zegt hij: Zo zegent God. Hij vult ons met zijn gaven, met talenten, met de Geest. We zijn gezegende mensen!

Vaak klinkt dan het amen. Zo van Here, zegen ons, Amen.

Deze week willen we je uitnodigen om eens verder te denken. Net als die predikant doet. Hij pakt een nieuwe fles wijn en opent die. Met gevoel voor dramatiek schenkt hij eerst één en dan alle glazen op het dienblad voller en voller. De eerste wijn gaat over de rand van een glas. Opeens zitten de mensen in de kerk rechtop. Wat gebeurt er nu? De kerkzaal begint naar alcohol te ruiken. Alle glazen krijgen steeds meer wijn. Ze stromen allemaal over. En de wijn blijft maar stromen. Het dienblad loopt zo vol dat de koster al naar voren rent met droogdoeken.

Voor het amen van de preek klinken dan de laatste zinnen. ‘Vraag dat God je zo overvloedig zal zegenen dat je overstroomt en anderen kan dienen. De eerste 8 verzen van Romeinen 12 zeggen het zo: Wat je krijgt van God, gebruik dat voor een ander. Wees gezegend om anderen tot zegen te zijn.’ Dan pas zegt de predikant het Amen.

Deze week draait het om deze levenspraktijk: tot zegen zijn. Omdat God de hele wereld wil zegenen. En daarom jou zo ruimhartig en overvloedig zegent dat je gaat en wilt overstromen.

Vraag jezelf af: Waar mee ben ik vandaag zo gezegend dat ik een ander tot zegen was?

Podcast dag 7 – 24 februari

Wat jij van Mozes kunt leren over zegen brengen

Het is de zevende dag van de vastentijd. Je luistert naar een bijdrage van Hagar Prins van Lume. De titel van de bijdrage is: Wat jij van Mozes kunt leren over zegen brengen.

Begin dit jaar was ik een paar dagen mijn stem kwijt. Thuis genoten ze van de rust, maar zelf vond ik het vooral onhandig. Ik spreek nogal graag, en veel.

In die dagen las ik toevallig het verhaal van Mozes in Exodus 3 en 4. Mozes is juist helemaal geen spreker. En toch roept God Mozes: hij moet namens God spreken om redding te brengen aan het volk Israël in Egypte. Want, zegt God in vers 7 en 8: *“Ik heb gezien hoe ellendig mijn volk er in Egypte aan toe is... daarom ben ik afgedaald om hen uit de macht van de Egyptenaren te bevrijden...”*

Zie je wat hier gebeurt? God zelf daalt af naar de aarde om Zijn volk te bevrijden! Alsof het al Goede Vrijdag is! Maar deze keer wil God Mozes gebruiken om Zijn redding en zegen te brengen. Maar Mozes? Hij wil of kan het niet. ‘Ik ben geen goede spreker’, voert hij aan. En kijk eens wat God dan allemaal uit de kast trekt om Mozes te overtuigen! Van wonderdaden tot grote beloftes: *“Ga nu, ik zal bij je zijn als je moet spreken en je de woorden in de mond leggen.”* Maar Mozes houdt voet bij stuk. Daarop besluit God hem een helper te geven, zijn broer Aäron. God roept Mozes om voor Hem te spreken en zo tot zegen te zijn voor anderen. Die oproep geldt ook voor jou en mij! En de belofte die God aan Mozes doet, mag ook ons houvast geven bij het delen van ons geloof. En ja, misschien dat we daarbij soms uit onze comfortzone moeten komen... God daagt Mozes ook hiertoe uit. Maar God dwingt Mozes niet! En dat besef mag jou en mij ontspanning geven. Mozes mag van God doen wat bij hem past én onze Genadige God stuurt hem daarbij zelfs een helper! Wat een God hebben wij!

Vraag: Welke bemoediging haal jij uit deze geschiedenis van Mozes voor het delen van je geloof?

Wil jij ontdekken hoe je tot zegen kunt zijn voor anderen, op een manier die bij jou past? Leer jouw ‘taal van geloof delen’ kennen! Met Lume ontwikkelden we een test hiervoor. Je vindt ‘m op wijzijnlume.nl/jouwtaal

Podcast dag 8 – 25 februari

Heb jij je kroon al omgeruild voor een schort?

Draag je liever een kroon of een schort. Daarover gaat het op deze achtste dag van de veertigdagentijd. Je luistert naar een bijdrage van Derk Jan Poel.

Laat ik deze podcast eerlijk beginnen. Ik loop nog wel eens de kantjes er vanaf als het om huishoudelijke klusjes gaat. Dweilen stel ik het liefst zo lang mogelijk uit en vieze vaat zet ik vaker op het aanrecht dan in de vaatwasser. Heb jij dat ook? Dat je bepaalde klusjes uitstelt of liever aan een ander overlaat? Dan kan de levensles van vandaag wat schuren.

Vandaag gaat het over dienen. Tot op zekere hoogte hebben we wel vrede met het idee om te dienen. Maar dienen is meer dan dat je tijd in je agenda reserveert om dienstbaar te zijn. Zo van, woensdag om half vier ga ik anderen dienen. Het gaat dieper. Wil je ook een dienaar zijn? Heb je de bereidheid een schort aan te trekken als dat nodig is?

Ken je het verhaal waarin Jezus de voeten van zijn discipelen wast? Misschien is het wel zo bekend dat je niet goed meer ziet hoe radicaal het is wat Jezus hier doet. Ik weet niet hoe jij erover denkt, maar voeten zijn vies. Het zijn vaak de minst verzorgde ledematen van ons lichaam. Ik zal er niet verder over uitwijden, maar voeten wassen is geen fijne klus. Niet voor niets werd dit toen vaak door een slaaf gedaan. Die was er die avond niet. Stel je de ongemakkelijke stilte voor als de discipelen zich dat realiseren. En hun ongemak gaat nog veel groter worden als Jezus in beweging komt.

Jezus, hun Heer. De verhoogde, naam boven alle naam, Schepper van alle dingen. Er is niemand hoger dan Hij. Niemand met meer macht. Hij draagt de Koningskroon, maar legt die af en trekt een schort aan, om de voeten van zijn discipelen te wassen. Het is alsof Jezus bij jou thuis komt eten en vervolgens je wc gaat schoonmaken. Stel je eens voor.

Heel bewust zet Jezus hier de grondtoon voor het leven in zijn Koninkrijk. Zijn volgelingen horen mensen van het schort te zijn, in de startblokken om te dienen als de kans zich voordoet.

Vraag jezelf eens af: Op de plekken waar ik kom en in mijn contacten met anderen, draag ik daar een kroon of een schort? Leg deze week eens bewust je kroon af en trek een schort aan. En vraag God om je kansen te geven om zo mensen te dienen en tot zegen te zijn.

Podcast dag 9 – 26 februari

Wat geef jij door?

Dit is dag 9 van de veertigdagentijd. Je gaat luisteren naar een bijdrage van Hagar Prins van Lume. Ze stelt een vraag: Wat geef jij door?

Ken je de film *Pay it forward*? Ik zag 'm toen ik student was en ik weet nog dat 'ie veel indruk op me maakte. In de film zie je hoe de jonge Trevor een plan bedenkt om de wereld te verbeteren; het *pay it forward* systeem. Jij helpt drie mensen met iets wat ze zelf niet kunnen, die op hun beurt ook weer drie mensen helpen. En zo kwam er in de film een beweging van goede daden op gang.

Reken maar dat al die kleine daden, een grootse uitwerking kunnen hebben! Vaak zonder dat we het zelf doorhebben. Zoals Ann Voskamp dat ook zo mooi verwoordt in haar *Brief aan mezelf*: "Geloof het maar: de kleinste trilling van vriendelijkheid hier kan uitdraaien op een wonder aan de andere kant van de wereld."

Jezus roept ons op meerdere plekken in de Bijbel op om ruimhartig te geven, uit te delen en goed te doen. Hij benadrukt daarbij zelfs: geven maakt gelukkiger dan ontvangen (Handelingen 20:35).

En wat hebben we veel goeds om te geven en te delen! 2 Korintiërs 9:8 slaat daarbij de spijker op z'n kop: "God geeft Zijn genade in overvloed, zodat u niet alleen zelf alles krijgt wat nodig is, maar het ook royaal met anderen kunt delen..." Jezus is daarin Zelf het grootste voorbeeld: Hij gaf zichzelf...

Hoe kun jij jezelf geven? Wat is voor jou echt kostbaar? Wist je dat tijd en oprechte aandacht vaak het meest kostbare is wat je iemand kunt geven? Tijd en aandacht waardoor je de ander echt ziet? Net zoals Jezus de ander altijd echt zag. Jij kunt vandaag zijn Licht en liefde doorgeven door écht oog te hebben voor de mensen om je heen. Wie is dat voor jou vandaag?

Deel vandaag jouw tijd en oprechte aandacht met iemand door 15 minuten (of langer) een luisterend oor te bieden. Weet je niet voor wie jij een luisterend oor kunt zijn? Bid ervoor of God iemand in jouw gedachten mag brengen!

Podcast dag 10 – 27 februari

Stop met kijken naar wat je niet hebt

Het is de tiende dag van de vastentijd. Je luistert naar een bijdrage van Hagar Prins van Lume: Stop met kijken naar wat je niet hebt.

Doe jij dat vaak? Jezelf vergelijken met anderen? Ik maak me daar regelmatig schuldig aan en ik merk, dat is best vermoeiend. Ook in mijn geloofsleven speelt dat een rol. In de manier waarop anderen Jezus volgen bijvoorbeeld. Of hun geloof delen. Soms ben ik openlijk jaloers op wat die ander is of kan, soms is het meer een sluimerend verlangen: ‘Dat wat zij doet of ervaart... dat wil ik ook!’

Door me te focussen op wat ik niet ben, heb of kan, ga ik voorbij aan wat er wel is. Verlies ik uit het oog waar God mij al mee zegende..., welke talenten Hij mij gaf. Wat een gemiste kans! Want als Jezus ons iets leert, dan is het wel dat we die talenten goed moeten gebruiken.

Maar die talenten zijn niet *one size fits all*. God maakte jou en mij uniek en geeft talenten die bij ons als individu passen. Lees Romeinen 12 vers 6 t/m 8 er maar eens op na:

“We hebben verschillende gaven, onderscheiden naar de genade die ons geschonken is. Wie de gave heeft te profeteren, moet die in overeenstemming met het geloof gebruiken. Wie de gave heeft bijstand te verlenen, moet bijstand verlenen. Wie de gave heeft te onderwijzen, moet onderwijzen. Wie de gave heeft te troosten, moet troosten. Wie iets weggeeft, moet dat zonder bijbedoeling doen. Wie leiding geeft, moet dat doen met volle inzet. Wie barmhartig is voor de ander, moet daarin blijmoedig zijn.”

Als je Jezus wilt volgen, en net als Hij tot zegen wilt zijn... bedenk dan goed welke manier past bij jou en jouw talenten. En prent daarbij de volgende quote in je achterhoofd:

“Don't compare your life to others. There's no comparison between the sun and the moon. They shine when it's their time.” Dus... vergelijk jezelf niet met anderen. Je kunt de zon en maan niet met elkaar vergelijken; ze schijnen op hun eigen tijd.

Vraag vandaag eens aan iemand die jou goed kent: ‘Waar vind jij mij goed in?’ Bedenk daarna hoe dat antwoord jou kan helpen hoe jij, met wat je al hébt, tot zegen kunt zijn voor anderen.

Podcast dag 11 – 1 maart

Wat voor soort visser ben jij?

Op dag 11 van deze vastentijd luister je naar een bijdrage van Peter Wierenga getiteld 'wat voor soort visser ben jij?'

Je hebt twee soorten zeevis. De kust-zwemmers en de diepzeevissen. Bij het thema 'Ga er op uit' is dit een handig onderscheid voor vissers van mensen

Kustvissen zijn de mensen uit je eigen netwerk. Vrienden en burens en familie die in jouw bestaan een rol spelen en zo ook met God kunnen kennis maken via jou. Kardinaal Godfried Danneels zegt over deze vorm van evangelisatie in het tv-programma Kruispunt: 'Ik geloof in een getuigenis op de wijze van een open haard. Deze spreekt niet luid en maakt geen lawaai, maar verwarmt en is aantrekkelijk. Je komt er gemakkelijk bij zitten. Het is visser van mensen zijn à la Maria.'

Je hebt ook diepzeevissers. Zij trekken er op uit om te gaan leven in een 'andere wereld'. Het zijn de Paulussen van toen en de kerkplanters van nu. Mensen die een relatie opbouwen met mensen buiten je eigen sociale groep. Het zijn mensen die niet in jouw netwerk leven en die niet op je verjaardagskalender staan. Maar je wordt gedreven, gezonden... Door 'God of the moon and stars, God of the gay- and singles bars. En 'the God of the rich and poor, the God of the princess and the whore, the God of the refugee, of the prisoner and the free.'

God zendt ons uit naar de mensen die ziek zijn, de gevangenen, die zijn weggelopen of verdwaald.

En dat betekent dat je weg moet uit je eigen omgeving. Dat je contacten mag gaan leggen en het vertrouwen winnen van mensen die heel anders leven dan jijzelf. Het kost tijd en energie, want je moet een plek in die andere wereld 'veroveren'.

Ken je de Christian Motorcycle Association? Dat zijn zulke diepzeevissers! Eerst halen deze CMA-leden hun motorrijbewijs en kopen ze een dure motor. Dan zijn ze een jaar aspirant-lid en moeten ze elke maand twee weekenden meedoen met het bezoeken van motorevenementen. En dan begint het echte werk: zichtbaar en geloofwaardig christen zijn in een wereld waar weinig christenen komen. Op hun leren jack staat: *I am saved by Christ*. Zeer zichtbaar willen ze het licht brengen op plekken waar vaak de duisternis heerst.

**Maria of Paulus. De kachel of het motorpak. Hoe getuig jij?
De vorm kun je zelf bepalen. Dát je het doet niet!**

Podcast 12 – 2 maart

Hoor ik het nou goed? (dag 12)

Vandaag, de 12e dag van de 40-dagentijd, luister je naar een bijdrage van Derk Jan Poel van het Diaconaal Steunpunt. We beginnen met een kort muziekfragment.

<we beginnen met een kort fragment van het liedje van Michael Jackson>

Misschien ken je dit fragment wel. Het is ook wel bekend als mama appelsap. Die aanduiding komt van de zin die je net hoorde, uit het nummer 'Wanna be starting something' van Michael Jackson. Hij zingt daarin 'Ma me se, ma me sa, ma ma coo sa'. Maar je kunt er ook in horen: 'Mama se, mama sa, mam' appelsap.' Er zijn heel veel van zulke liedjes, waarin je iets heel anders hoort dan er wordt gezongen. Wanneer je iets niet goed kunt verstaan, vullen je hersenen dat in met iets dat wel herkenbaar klinkt. Daardoor krijgt het wel een heel andere betekenis. De officiële aanduiding hiervoor is een mondegreen, maar in Nederland is dit fenomeen dus vooral bekend geworden als mama appelsap. En dit gebeurt niet alleen in liedjes.

Waarom begin ik hierover? In deze eerste twee weken gaat het over er op uit gaan en tot zegen te zijn. Hagar zei vorige week het volgende: Wist je dat tijd en oprechte aandacht vaak het meest kostbare is wat je iemand kunt geven? In een boek over luisteren las ik: *Gehoord worden ligt zo dicht bij geliefd worden dat deze twee voor de gemiddelde persoon bijna niet van elkaar te onderscheiden zijn.* Luisteren naar mensen, hen echt horen en begrijpen wat ze zeggen, is een belangrijke uitingsvorm van liefhebben.

Dat is een uitdaging. Echt luisteren is best moeilijk. Het is niet hetzelfde als stil zijn wanneer de ander spreekt. Ik vind het in elk geval lastig. Te vaak ben ik niet echt aan het luisteren, maar vooral aan het opsparen wat ik allemaal nog wil gaan zeggen. Ik ben dan met mijn gedachten niet echt bij de ander.

We leven in een wereld waarin veel mensen vooral geïnteresseerd zijn in wat zij te zeggen hebben. Zou het niet gaaf zijn wanneer wij als volgelingen van Jezus bekend zouden staan als mensen die goed luisteren? Die echt willen horen wat een ander te zeggen heeft. Zonder direct met antwoorden of met een oordeel te komen. Mensen die echt interesse in jou tonen. Wat is jouw ervaring met echt gehoord worden? En hoe belangrijk is dat voor jou geweest?

Als we meer op Jezus willen lijken en Hem willen volgen, dan moeten we leren luisteren. Met aandacht en liefde voor de ander. Het is cruciaal als je er op uit gaat en anderen gaat ontmoeten. De mensen die we ontmoeten, maar ook de plekken waar we wonen en werken hebben ons veel te vertellen.

Vraag Jezus of Hij je wil helpen om echt te luisteren. En oefen de komende tijd dan met bewust luisteren. Want als je echt luistert, hoor je zoveel meer...

Podcast 13 – 3 maart

Waarom gaan toch niet zo moeilijk is

Dag 13 in de veertigdagentijd. Je luistert zo naar een bijdrage van Hagar Prins van Lume. De overdenking heeft als titel: waarom gaan toch niet zo moeilijk is.

‘Hoef ik dan niet als zendeling naar Afrika? Of te evangeliseren bij ons op de markt?’ De vrouw kijkt me ietwat vragend en ongelovig aan. Ik knik en schud mijn hoofd: ‘Je maakt het delen van je geloof veel te moeilijk...’

Sinds de start van Lume, een beweging van vrouwen die elkaar willen helpen om hun geloof te delen, heb ik dit gesprek al vaak gevoerd. Steeds opnieuw merk ik dat we met elkaar een beeld hebben bij wat ‘gaan’ inhoudt. En dat we daarbij de lat voor onszelf vaak heel hoog leggen... en naar anderen kijken. Met als gevolg dat we een soort van verlammen... of dichtslaan.

Ik geloof niet dat Jezus van ons allemaal verlangt dat we zendeling of evangelist worden. Wél dat Hij van ons vraagt van Hem te getuigen! In de bekende tekst uit Matteüs 5:14 t/m 16 zegt Hij niet voor niets “Laat je licht schijnen.” Maar weet je, dat licht is al in ons! Kijk maar eens wat Jezus in Johannes 8:12 zegt:

“Ik ben het licht voor de wereld. Wie mij volgt, loopt nooit meer in de duisternis, maar heeft licht dat leven geeft.”

Als je nou eens zo kijkt naar ‘het gaan’... Dat het niet erom draait waar je heen gaat, maar óf Jezus licht door jou heen mag stralen? Dat verandert het perspectief! Gaan is: Jezus vertegenwoordigen op aarde, in jouw leven hier en nu!

Ken je dat beeld van Jezus zonder armen ergens in een dorpje in België? Er hangt een bordje bij: *‘Je n’ai plus d’autres mains que les tiennes.’* Ik heb geen andere handen dan de uwe. *That’s it!* Hoe kun jij vandaag Jezus’ handen en voeten zijn?

Gaan kent vele vormen. Laat je vandaag inspireren door Opwekking 705: Toon mijn liefde. Hoe mogen Jezus’ licht en liefde vandaag door jou heen stralen?

Podcast 14 – 4 maart

Hoe heb jij geloven geleerd?

Vandaag is het de 14e dag veertigdagentijd. Een bijdrage van Peter Wierenga over wat van belang is bij leren geloven.

Geloof aangeleerd krijgen of het ontdekken. Of van allebei een beetje. Hoe is dat bij jou gegaan?

Ik maak veel mensen mee die sowieso God niet hebben leren kennen. Als ze het christelijk geloof hebben leren kennen, was het als een systeem van ideeën en dogma's.

Inez van Oord, hoofdredacteur van *Happinez* vertelt: 'Als kind miste ik in religie de ruimte. Ik heb nooit veel moeten hebben van het gereformeerde geloof van mijn jeugd. Te veel stickers, te veel mensen die precies wisten hoe het zat. Daar kwam ik al vroeg tegen in verzet. Ik associeerde het geloof met dwang en dat was niets voor mij. Ik wilde het zelf uitzoeken.' Inez had er last van dat er niets zelf viel te ontdekken.

In Matteüs 16 lees ik dat Jezus zijn leerlingen vraagt: 'Wie zeggen mensen dat ik ben. En dan komen er allemaal verschillende reacties. 'En wie ben ik volgens jullie?' vraagt hij daarna. Petrus antwoordt: 'U bent de messias, de Zoon van de levende God.'

En Jezus zegt hem: 'Gelukkig ben je, Simon Barjona, want dit is je geopenbaard door mijn Vader in de hemel.' (...) Daarop verbood hij de leerlingen ook maar tegen iemand te zeggen dat hij de messias was.

Drie dingen om uit dit stukje te onthouden:

- Jezus vertelt zijn leerlingen niet wie hij is, hij *vraagt* het aan hen. Het lijkt er dus op dat iedereen voor zichzelf, al zoekend en nadenkend, kan ontdekken dat Jezus je redder is. En dat als het je verteld wordt, het geen resultaat oplevert. Je vindt als je zoekt!
- Mensen kunnen je wel over God vertellen met woorden en uitleg, maar 'het geloof moet je worden geopenbaard'. Er is in jouw binnenste ruimte nodig, waar God kan spreken.
- Geloven is geen systeem van regels, afspraken en dogma's. Het is 'zeker zijn van dingen die je niet ziet en vast vertrouwen op dingen die nog gaan komen' (Hebreeën 11:1). Die dingen kun je een ander niet leren, je kunt ze wel als 'voorbeeld' in je leven laten zien. Net als Jezus deed.

Volgens de Bijbel is geloof dus allebei: het is én een cadeau van God én resultaat van een eigen zoeken of ontdekken. Dus dring het anderen niet op. Ook je kinderen niet. Want geen enkel mysterie wil uitgelegd worden.

Wie zeggen de mensen om je heen wie Jezus is? En wat zeg jij?

Podcast 15 – 5 maart

Durf jij te gaan met niks op zak?

Dag 15. Hagar Prins van Lume neemt ons mee op reis: Durf jij te gaan met niks op zak?

‘Mama, zijn we er al bijna?!’ Mijn 5-jarige zoon op de achterbank is de lange autorit zat. Aan de toon van zijn stem hoor ik dat zijn humeur richting nulpunt daalt. Nog maar een spelletje dan... Ik begin: ‘Ik ga op reis en neem mee...’ Mijn zoon vult enthousiast aan en een vrolijke kleuter stapt later uit de auto.

Ik moet terugdenken aan dit moment, bij het lezen van Matteüs 10, vers 7 t/m 10, het hoofdstuk waarin Jezus zijn discipelen uitzendt om het Evangelie te verkondigen. Hij zegt tegen hen:

“Ga op weg en verkondig... Neem in je beurs geen gouden, zilveren of koperen munten mee, schaf je voor onderweg geen reistas aan, geen extra kleren, geen sandalen en geen stok, want een arbeider is het waard dat er in zijn onderhoud wordt voorzien.”

Ik ga op reis en neem mee... niets dus. Eigenlijk zegt Jezus hier; neem geen spullen mee, maar Mij! De spullen waar Jezus naar verwijst, noemt hij niet zomaar. Ze hebben een betekenis.

- Neem de stok. Een stok of staf is een steun tijdens het wandelen, maar ook een wapen tegen vijanden of wilde dieren. Een stok meenemen in die tijd, is net zo normaal als het meenemen van een portemonnee nu voor ons. Jezus zegt daarmee tegen ons: neem géén ondersteuning mee, geen beschermmiddel. Vertrouw op God!
- Jezus noemt ook de sandalen; ga met het paar dat je aanhebt. Wonderlijk; want juist schoenen beschermen je voeten onderweg tegen stenen en scorpioenen. Weer zegt Jezus hiermee; vertrouw op God! Hij voorziet in nieuwe schoenen wanneer het nodig is.
- En geld? Ook dat hebben de discipelen niet nodig. Vertrouw op Mij, ik geef je wat je nodig hebt..

Wat een prachtig en bemoedigend beeld, ook voor ons leven nu. Als Jezus jou roept om te gaan, op welke manier dan ook... geeft Hij je óók wat je nodig hebt! Durf je daarop te vertrouwen?

Wat is jouw invulling van de opdracht van Jezus? Hoe kun jij ‘gaan’? Schrijf het voor jezelf eens op en houd daarbij de woorden van Jezus uit Matteüs 10:9-10 in gedachten. Breng wat je opschrijft vandaag in gebed bij God en hang het papiertje daarna ergens op waar je het vaak kunt zien hangen. Prik een maand later een nieuw moment: kijk terug op wat je opschreef: Wat is er gebeurd?

Podcast 16 – 6 maart

Gods geheim agent zijn kan niet

Peter Wierenga geeft vandaag in zijn bijdrage aan dat we geen geheim agent van God kunnen zijn. Deze dag is de 16^e dag in de 40-dagentijd.

God zendt ons uit. Als getuigen in onze eigen wereld of ver voorbij alles wat ons vertrouwd is...

In welke wereld we ook willen getuigen, het kost altijd tijd, geduld en gebed. Omdat je vertrouwen moet verdienen, relaties moet opbouwen en geloofwaardig worden.

De vraag voor vandaag: ben je Gods ambassadeur of Gods geheim agent?

Mensen worden in een nieuwe omgeving eerst met argusogen bekeken. Wanneer je zegt christen te zijn, kijken mensen eerst of je zelf écht gelooft wat je zegt dat je gelooft. Ze willen zien of jij zelf echt bent. Je wordt gewogen en beoordeeld.

Je *gedrag* wordt gewogen: ben je aardig en prettig in de omgang? Ben je trouw en eerlijk? God wordt zichtbaar in je vredelievendheid, je geduld en je genade voor mensen om je heen.

Je *vertrouwen* op God wordt beoordeeld. Iemand krijgt het bewijs dat je helemaal op God vertrouwt maar zelden te zien. Vaak moet er aan twee voorwaarden zijn voldaan voor mensen jouw geloof echt geloven.

Ze moeten jou van dichtbij meemaken. Én ze moeten je zien op momenten waarin jouw vertrouwen op God zichtbaar wordt. Vaak wordt in ons leven het bewijs van ons geloof zichtbaar als we lijden of worstelen. Daarom is 'het bloed van de martelaren het zaad van de kerk'. Hoe je ziek kunt zijn of sterven laat zien waar je vertrouwen echt vandaan komt! Net als die bijbeltekst zegt: Gods kracht wordt zichtbaar in onze zwakheid (2 Korintiërs 12:9).

Als je zichtbaar christen bent op zulke momenten... dan zul je vragen krijgen. Echte vragen. Vragen die niet kritisch en beschuldigend bedoeld zijn, wat anders wel het geval kan zijn. En je krijgt de kans zelf vragen te stellen, omdat je vertrouwen hebt gekregen.

Op die momenten krijgen mensen iets te zien van jouw God. De God die zelf zijn rijkdom aflegde, die tot in de dood op z'n vader vertrouwde en die de liefde, genade en vergevingsgezindheid in eigen persoon was. Door de barsten van ons bestaan komt Gods licht naar binnen.

Laat je leven het bewijs zijn van Gods liefde.